

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

II. Denegata aliquot Galliæ Episcopis suas difficultates exponendi copia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

flexibilis in omnes se formas blaudien-
 di pariter & terrendi vertat, in uno
 tamen eodemque proposito perstat con-
 stanter, augendæ nimirum in dies ma-
 gis ac magis potentix suæ, ejusque
 abnormem magnitudinem libertatum
 nostrarum ruinis superstruendi. Nunc
 igitur maxime, cum illa, opportunam
 occasionem naçta, vim omnem suæ
 artis & industriæ exerit, decet nos ad
 obistendum fortiter illius conatibus,
 omnes Gallicani zeli & Academici ro-
 boris nervos intendere, ne jura Regni
 & Episcopalis Collegii sacra dignitas
 impune violentur. *Veritas est* (inque-
 bat olim noster Gersonius) *quod omnis*
via favorabilis & humilis tentanda est cum
summo Pontifice, dum male informatus fert
per se, vel suos, injustas sententias, quo
desistat, & reformet. Sed si nihil proficit
humilis sedulitas, arripienda est virilis &
animosa libertas.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1719.

Gersonius
Resolut.
circa mate-
riam Ex-
com. Con-
sider. 12.

II.

Denegata aliquot Gallix Episcopis
suas difficultates exponendi copia.

Nihil fortasse unquam in Ecclesia
 stupendum magis contigit, quam quod
 oculis nostris recens vidimus. Demus
 Constitutionem fuisse legitime & secun-
 dum omnes veterum Canonum leges
 edi-

Sæc. XVIII. editam. Pervenit illa in Regnum Galliarum
 A. C. 1719. liæ. Magnos subito ex cunctis partibus
 & in cunctis Ordinibus rumores & tumultus excitat. Clamatur undique
 dei, doctrinæ morum, Sacramentorum usus, libertatum nostrarum fundamenta concuti. In hac cunctorum
 Regni Ordinum trepidatione aliqui Præsules, quorum dux erat Eminen-
 tissimus Romanæ Ecclesiæ Cardinalis idemque Archiepiscopus Parisiensis
 Noaillius, ad SS. Clementem XI. confugiunt, enixe & reverenter deprecantur,
 ut sensus Constitutionis suæ appareret, secundum juris naturalis & civilis præscriptum, quo patet æquum esse
 ut unde lex processit, interpretatio quoque procedat. Per totum quinquentium
 tempus instando, urgendo, rogando, commonendo, deprecando, nihil aliud
 profici apud Romanum Pontificem potuit, quam ut ab eo erumperent minores
 terrores, imperiosa decreta, profectiones Mandatorum toti Episcopatu
 injuriosæ, ac demum Excommunicationis fulmina in Appellantes, vel cu-
 nimodam Constitutioni obedientiam recusantes, & aperta separationis a
 Romanæ Ecclesiæ declaratio. *Eodem*
*admone*te, inquit Clemens XI. in illo suo Brevi ad Archiepiscopos & Episcopos
 Regni Galliarum, dato die 20. Novembris

bris Anno 1716. loquendo de Præfibus Gallicanis qui ab ipso explicationes Constitutionis modeste non minus quam enixe postulabant; ne de vana erga Nos observantia sibi frustra blandiantur, dum a Nobis postulant novas & prævias Constitutionis nostræ declarationes, cui debitam interim obedientiam deferre detrectant. . . . Quæ enim patefacta sunt quærere, ac de iis, quæ definita sunt tractatum inire, quid aliud est quam . . . ad interdictæ arboris cibum improbos appetitus mortiferæ cupiditatis extendere? Illis propterea . . . Lit. Pontif. denuntiamus, veræ contumaciæ loco a Nobis haberi eorum agendi rationem. Nec id mirum, cum ex eodem quasi peccatum ariolandi sit repugnare, & quasi scelus Idololatriæ sit nolle acquiescere Pontificiæ Constitutioni.

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

Lit. Pontif.
8. Sept. 1718.

Gregor. I.
Lib. II.
Ind 4.
Epist. 45.

Non ita olim Petrus, cum ejus ad Gentes prædicatio tumultum in Ecclesia excitasset. Querelæ Fidelium, inquit Gregorius Magnus, non ex potestate, sed ex ratione respondit, causam per ordinem exposuit . . . Si ergo, pergit idem. Pastor Ecclesiæ, Apostolorum Princeps, signa & miracula singulariter faciens, non dedignatus est in causa reprehensionis suæ rationem humiliter reddere; quanto magis nos peccatores cum de re aliqua reprehendimur, reprehensores nostros ratione humili placare debemus? Nam nec Petrus, inquit S. Cy-

Sæc. XVIII. S. Cyprianus, quem primum Dominus
 A. C. 1719. legit, & super quem ædificavit Ecclesiam
 suam, cum secum Paulus de circumcissione
 postmodum disceptaret, vindicavit sibi
 quid insolenter aut arroganter assumpserit
 ut diceret se primatum tenere, & obtinere
 perari a novellis & posteris sibi potius
 portare. Nec despexit Paulum, quod Ecclesie
 prius persecutor fuisset: sed consilium
 veritatis admisit, & rationi legitimæ, quam
 Paulus vindicabat, facile consensit; DO
 CUMENTUM scilicet nobis & concordiam
 & patientiæ tribuens, ut non pertinaciam
 nostra amemus, sed quæ aliquando a fr
 tribus & collegis nostris utiliter & salubri
 ter suggeruntur, si sint vera & legitima
 ipsa potius nostra ducamus.

Hoc documentum secuti sunt eius
 Pelag. II. Successores. Si quid forte causæ
 Ep. 5. T. 5. agebat Pelagius II. unde vestri scandali
 Concil. zati animi videantur . . . parati sumus
 col. 942. secundum præceptionem Apostolicam . . .
 cum humilitate ad placita satisfactionis
 dare rationem. Digna hæc S. Petri suc
 cessoribus humilitas & mansuetudo
 qua Apostolicæ Sedis gloriæ non ma
 nus quam Fidelium salutis consultum
 Concil. Trid. Hoc animati spiritu Tridentini Patres
 tit. de recip. declarant fore ut, si qua difficultas
 & observ. recipiendis, non unius Papæ, sed ipsius
 Decretis sanctæ Synodi Decretis occurreret, et
 Sess. 25.

quacumque ratione tolleretur, etiam con- Sæc. XVIII.
gregato rursus, si id necessarium esset, A. C. 1719.
generali Concilio.

III.

*Brevia injuriosa in Parisiensem Theo-
logiæ Facultatem.*

Effet nobis justissima ratio conque-
rendi graviter de duobus illis Brevi-
bus SS. P. Clementis XI. datis diebus
18. & 20. Novembris Anno 1716. &
suppressis Decreto supremæ Senatus Pa-
risiensis Curix die 16. Decembris ejus-
dem anni: quibus non solum suspen-
duntur privilegia Facultatis Theologiæ
Parisiensis, sed sacri illius Ordinis Theo-
logorum fama acerbissimis contumeliis
laceratur. Ibi Doctores nostri exhi-
bentur ut *homines reprobi, inquieti, tur-
bulenti; ut filii delirantes, filii desertores;*
ut pravvaricatores, qui nulla conscientia
commissi sceleris aut saltem verecundia ad
se redeunt; ut degeneres Facultatis Theo-
logiæ Parisiensis alumni, immemores sui
Doctoratus, turpiter a debito officio & a
vestigii Majorum aberrantes; qui suæ con-
ditionis obliti, levantes se super se conatu
nesario, majorem forsitan sed certe minime
saniorem sui Cætus partem constituentes,
numero duntaxat & arrogancia invalescen-
tes, intolerabili procacitate animos lauda-
ciam-